

Dosarul nr. 2ra-1552/21

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) N. Mazur

Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) A. Pahopol, Iu. Cotruță, O. Cojocar

Î N C H E I E R E

20 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoria

Svetlana Filincova
Nina Vascan
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Gavriila (Tîmbur) Natalia, prin intermediul avocatului Cerga Ion,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată "Finance-Leasing Company" împotriva Nataliei Tîmbur și Pietro Summa cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2021,

c o n s t a t ă :

La 22 aprilie 2016, SRL "Finance-Leasing Company" a depus cerere de chemare în judecată împotriva Nataliei Tîmbur și Pietro Summa cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, SRL "Finance-Leasing Company" a menționat că la 29 octombrie 2013, între SRL „Finance-Leasing Company”, în calitate de locator și Tîmbur Natalia, în calitate de locatar, a fost încheiat contractul de leasing financiar nr. FL-0256, potrivit căruia a transmis pârâtei în posesie și folosință temporară autoturismul de model „Porsche Panamera”.

Potrivit clauzelor contractuale, Tîmbur Natalia s-a obligat să achite ratele de leasing conform graficului de plăți semnat de ambele părți, iar în scopul garantării executării obligațiilor de către Tîmbur Natalia, a fost încheiat cu Pietro Summa contractul de fidejusiune FL-0256G din 29 octombrie 2013.

A menționat că pârâta nu și-a executat obligațiunile de plată a ratelor de leasing, astfel, în adresa acesteia au fost expediate mai multe somații.

A precizat că la 09 iunie 2014, Tîmbur Natalia a acumulat o datorie în mărime de 4 655,21 de euro.

Prin notificarea din 9 iunie 2014, ținând cont de prevederile contractului de leasing și a contractului de fidejusiune, SRL „Finance-Leasing Company” a declarat rezilierea unilaterală a contractului de leasing financiar și a solicitat pârâtei și copârâtul ca în termen de 3 zile din momentul recepționării notificării să achite datoria, însă solicitările din notificarea de reziliere nu au fost îndeplinite, nu a fost restituit automobilul menționat, nu a fost achitată valoarea reziduală a acestuia și nu a fost achitată datoria conform graficului contractului de leasing.

Astfel, la 30 octombrie 2014, datoria totală a pârâților a constituit suma de 105 971,40 de euro, formată din suma de 15 144,53 de euro - ratele de leasing, neachitate pentru perioada 30 aprilie 2014 - 30 octombrie 2014 în mărime de 1 395,33 de euro, dobânda de întârziere pentru neachitarea în termen a ratelor de leasing calculate pentru perioada din 29 octombrie 2013 - 30 octombrie 2014 în temeiul pct. 4.3. din contractul de leasing, 5 600 de euro amenda pentru încălcarea art. 4 din contractul de leasing în mărime de 5 % din valoarea automobilului (112 000 de euro) în temeiul pct. 4.13 din contractul de leasing, 252 000 de lei - a câte 2 000 de lei pe zi, pentru 126 zile (26 iunie - 30 octombrie 2014) în temeiul pct. 10.4 din contract, 763,39 de euro, dobânda de leasing pentru rezilierea înainte de termen a contractului de leasing în mărime de 1 % din valoarea reziduală a automobilului la ziua rezilierii - 23 iunie 2014 în temeiul pct. 10.3 din contract, 70 725,04 de euro valoarea reziduală a automobilului conform graficului ratelor de leasing.

SRL ”Finance-Leasing Company” a solicitat, inclusiv prin cererea de concretizare a cerințelor (f.d. 56 Vol. I), încasarea în mod solidar de la Tîmbur Natalia și Pietro Summa a sumei de 90 610,48 de euro cu titlu de datorie, încasarea sumei de 35 000 lei cu titlu de taxă de stat, încasarea sumei de 8 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și încasarea sumei de 348 de lei cu titlu de cheltuieli pentru publicarea anunțului în Monitorul Oficial.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 03 august 2016, acțiunea a fost admisă parțial (f.d. 131-137 Vol. I).

S-a încasat în mod solidar de la Tîmbur Natalia și Pietro Summa în beneficiul SRL „Finance-Leasing Company” datoria formată în baza contractului de leasing financiar nr. FL-0256 din 29 octombrie 2013 în sumă totală de 78 474,34 de euro sau echivalentul sumei în lei conform cursului oficial al BNM la data executării hotărârii, penalitatea în sumă de 252 000 de lei și cheltuielile de judecată formate din taxa de stat în sumă de 35 000 de lei, cheltuieli pentru citare publică în sumă de 348 de lei și cheltuieli pentru asistență juridică în sumă de 4 000 de lei, iar în total suma de 39 348 de lei.

S-a încasat în mod solidar de la Tîmbur Natalia și Pietro Summa în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 15 000 de lei.

În rest, a acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2018, a fost admis apelul declarat de Tîmbur Natalia, reprezentată de avocatul Efros Vasile, casată hotărârea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 03 august 2016 și s-a restituit cauza la rejudecare, în alt complet de judecată (f.d. 176-187 Vol. I).

Pe parcursul examinării cauzei, SRL „Finance-Leasing Company” a depus cerere de concretizare a acțiunii (f.d. 206-207 Vol. I), prin care a solicitat încasarea în mod solidar de la Tîmbur Natalia și Pietro Summa a sumei de 41 880,02 euro cu titlu de datorie, încasarea sumei de 252 000 lei cu titlu de penalități, încasarea sumei de 39 443 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată, precum și consemnarea în dispozitivul hotărârii despre achitarea dobânzii de întârziere de către pârâți în conformitate cu art. 619 din Codul civil, pe care urmează să o achite în mod solidar chiar și în lipsa vinovăției dacă hotărârea nu va fi executată în termen de 90 zile de la data devenirii acesteia definitive.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 19 septembrie 2019, acțiunea depusă de SRL „Finance-Leasing Company” a fost admisă (f.d. 229, 235-242 Vol. I).

S-a încasat în mod solidar de la Tîmbur Natalia și Pietro Summa în beneficiul SRL „Finance-Leasing Company” suma de 41 880,02 euro cu titlu de datorie, în valută națională conform cursului BNM la momentul executării hotărârii, suma de 252 000 lei cu titlu de penalitate și suma de 39 443 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

S-a încasat în mod solidar de la Tîmbur Natalia și Pietro Summa în beneficiul statului suma de 15 000 lei cu titlu de taxă de stat.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2020, a fost respins apelul declarat de Tîmbur Natalia, reprezentată de avocatul Ion Cerga și menținută hotărârea primei instanțe.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 18 decembrie 2020, s-a admis recursul declarat de Tîmbur Natalia, s-a casat decizia Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2020 și s-a restituit cauza la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2021, s-a respins apelul declarat de Tîmbur Natalia și s-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 19 septembrie 2019.

Pentru a se decide astfel, instanța de apel cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că la 29 octombrie 2013, între SRL „Finance-Leasing Company”, în calitate de locator și Tîmbur Natalia, în calitate de locatar, a fost încheiat contractul de leasing financiar nr. FL-0256 a automobilului de model ”Porche Panamera”, cu prețul de 112 000 euro.

La condițiile speciale ale contractului, părțile au stabilit că prima rată constituie suma de 25 525 de euro, iar plata lunară conform graficului de plăți constituie suma de 1 680 de euro, termenul contractului fiind până la 30 octombrie 2018.

De asemenea, instanța de apel a stabilit că la 29 octombrie 2013, între SRL „Finance-Leasing Company”, în calitate de creditor, Tîmbur Natalia, în calitate de debitor și Pietro Summa, în calitate de fidejutor, a fost încheiat contractul de fidejusiune nr. FL-0256G.

Conform calculului anexat, datoria Nataliei Tîmbur față de SRL „Finance-Leasing Company” la data de 30 octombrie 2014 a constituit suma de 105 791,40 de euro, formată din: ratele de leasing neachitate și dobânda de leasing în mărime

de 15 144,53 de euro, dintre care 13 773,21 de euro ratele de leasing și 1 371,32 de euro dobânda de leasing pentru neachitare la timp; 5 600 euro amendă; 252 000 lei amenda pentru 126 de zile a câte 2 000 lei pe zi; dobânda de leasing pentru rezilierea înainte de termen a contractului în mărime de 763,39 de euro și valoarea reziduală a bunului – 70 752,04 euro, iar ulterior a fost prezentat un alt calcul, din care rezultă că datoria părților constituie suma de 123 200,94 de euro, fiind inclusă suplimentar suma de 17 409,54 de euro, ce constituie dobânda de leasing pentru perioada 1 noiembrie 2014 - 22 iulie 2016.

La fel, instanța de apel a conchis că prin sentința nr. 249 din 27 ianuarie 2016, pronunțată de Judecătoria sectorului 4 București – secția penală, Tîmbur Natalia a fost condamnată în baza art. 245 alin. (1) din Codul penal român pentru săvârșirea infracțiunii privind asigurările și în baza art. 326 din Codul penal român pentru săvârșirea infracțiunii de fals în declarații, iar Pietro Summa a fost condamnat în baza art. 245 alin. (1) din Codul penal român pentru săvârșirea infracțiunii privind asigurările.

Totodată, prin sentința în cauză, s-a admis în parte acțiunea civilă înaintată de SRL „Finance-Leasing Company” și s-au obligat inculpații Tîmbur Natalia și Pietro Summa în mod solidar la plata sumei de 86 594,32 de euro cu titlu de daune.

Sentința a fost menținută prin decizia nr. 953 din 07 iunie 2016, pronunțată de Curtea de Apel București în partea admiterii parțiale a acțiunii civile înaintată de SRL „Finance-Leasing Company”.

De asemenea, instanța de apel a constatat că prin ordinele de plată din 27 aprilie 2016, 29 aprilie 2016, 13 mai 2016 și 17 mai 2016, Tîmbur Natalia a achitat SRL „Finance-Leasing Company” suma de 100 000 euro.

Instanța de apel a notat că contrar prevederilor pct. 4.2 din contractul de leasing financiar, Tîmbur Natalia nu și-a onorat integral obligația de a achita ratele de leasing, or, înscrisuri în acest sens nu au fost prezentate instanței.

Astfel, datoria Nataliei Tîmbur la plata ratelor de leasing la data de 22 iulie 2016 a constituit suma de 15 144,53 de euro, însă ținând cont de suma încasată în baza sentinței penale în mărime de 10 242,28 euro, rezultă că restanța la plata ratelor de leasing constituie suma de 4 902,25 de euro, prin urmare locatorul este îndreptățit să solicite încasarea sumei de 1 395, 33 de euro cu titlu de dobândă de întârziere pentru neachitarea în termen a ratelor de leasing calculate pe perioada 29 octombrie 2013-30 octombrie 2014, în temeiul pct. 4.3 din contract.

Cu referire la pretenția privind încasarea amenzii în mărime de 252 000 lei, instanța de apel a reținut că prin notificarea de reziliere a contractului de leasing financiar expediată în adresa Nataliei Tîmbur și Pietro Summa, SRL „Finance-Leasing Company” a declarat rezilierea anticipată a contractului de leasing financiar și a solicitat conform pct. 10.4 al contractului restituirea autoturismului, cheilor de la acesta, alarmei, pașaportului tehnic și alte documente, iar în caz de imposibilitate de a restitui autoturismul, să achite valoarea reziduală a acestuia.

În acest sens, instanța de apel a stabilit că Tîmbur Natalia nu și-a onorat obligația de a restitui bunul – automobilul ce constituie obiectul contractului și documentația aferentă acestuia, or, la materialele cauzei nu se atestă nici un înscris din care să rezulte contrariul, prin urmare, locatorul, în temeiul pct. 10.4 al

contractului, a fost îndreptățit să solicite încasarea amenzii în mărime de 252 000 lei, calculată după cum urmează: 2 000 lei pe zi x 126 zile (26 iunie 2014-30 octombrie 2014), iar având în vedere rezilierea contractului de leasing înaintate de termen, locatorul a fost îndreptățit să solicite încasarea de la Tîmbur Natalia și Pietro Summa a sumei de 763, 39 de euro cu titlu de dobândă de leasing pentru reziliere înainte de termen a contractului de leasing, în temeiul pct. 10.3 din contract.

Cu referire la pretenția SRL „Finance-Leasing Company” privind încasarea dobânzii de leasing pentru perioada 1 noiembrie 2014 - 22 iulie 2016 în mărime dublă, instanța de apel a concluzionat că aceasta întemeiat a fost admisă de prima instanță, or, potrivit clauzelor speciale ale contractului de leasing financiar, dobânda contractuală a fost stabilită de părți în mărime de 12,5 %, iar conform calcului anexat la materialele cauzei, dobânda de leasing pentru perioada 1 noiembrie 2014 - 22 iulie 2016 a constituit suma de 17 409,54 de euro.

De asemenea, instanța de apel a reținut că deoarece locatorul (Tîmbur Natalia) nu a restituit obiectul leasingului, locatorul justificat a calculat suma de 34 819,08 euro cu titlu de dobândă de leasing pentru perioada 1 noiembrie 2014 - 22 iulie 2016, în mărime dublă.

La 03 septembrie 2021, către Gavriila (Tîmbur) Natalia, prin intermediul avocatului Cerga Ion, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă ca depusă tardiv și repetat.

Recurenta Gavriila (Tîmbur) Natalia, în motivarea recursului a invocat interpretarea eronată a legii la examinarea cauzei.

De asemenea, a menționat că reclamantul prin acțiunea inițială și cea concretizată, a solicitat încasarea penalităților pentru perioada 25 iunie – 30 octombrie 2014.

Astfel, acțiunea inițială a fost depusă la 20 aprilie 2016, iar cea concretizată în anul 2019, fără a fi detaliate sumele și modificată perioada de încasare a penalităților, prin urmare sumele de 252 000 lei, 1 395,33 de euro, 34 819,08 euro solicitate de a fi încasate cu titlu de penalitate, urmau a fi respinse ca înaintate cu omiterea termenului de prescripție de 6 luni.

Cu referire la suma de 41 880 de euro, recurentul a specificat că suma respectivă cu titlu de datorie, a fost respinsă în cadrul cauzei penale, fapta dată fiind deja judecată de o altă instanță.

Mai mult ca atât, nu este clară din ce constă suma de 41 880 de euro, or, în lipsa unei identificări sau divizări a sumei respective, i-a fost încălcat dreptul la apărare.

La 16 septembrie 2021, instanța de recurs a expediat în adresa intimților copia recursului, fiind recepționat de către SRL „Finance-Leasing Company” la data de 21 septembrie 2021, conform avizului de recepție (f.d. 184 Vol. II).

La 11 octombrie 2021, SRL „Finance-Leasing Company” a depus referință la recursul declarat de Gavriila (Tîmbur) Natalia, prin care a solicitat să fie respins.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 22 iunie

2021, iar la 26 iulie 2021, decizia motivată a instanței de apel a fost expediată în adresa părților prin intermediul poștei electronice (f.d. 155 Vol. II).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 03 septembrie 2021, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentei cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Gavriila (Tîmbur) Natalia, prin intermediul avocatului Cerga Ion, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Gavriila (Tîmbur) Natalia, prin intermediul avocatului Cerga Ion.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Nina Vascan

Dumitru Mardari